PRIMLJENO
26 -06- 2020

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni broj: 4. P-2599/2017

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, po sucu toga suda Jasenki Rundek, u pravnoj stvari tužitelja GLUMINA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Lipovečka ulica 1, OIB: 82806041381, kojeg zastupa punomoćnik Zlatko Mičin, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mičin & Partneri d.o.o., Zagreb, Mažuranićev trg 3, proti 1.tuženika RADOSLAV KULUŠIĆ, Zadar, Put Bokanjca 120, OIB: 58561398981 i 2.tuženika ANTE JURJEVIĆ, Silba, Silba 430A, OIB: 19709019541, oba zastupana po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva GLAMUZINA & GROŠETA d.o.o., Zagreb, Trg žrtava fašizma 5, radi 2.896.725,02 kn, nakon održane glavne i javne rasprave dana 18. veljače 2020. u nazočnosti punomoćnika stranaka, objavljene dana 25. lipnja 2020.

presudio je

I Tužitelj se odbija s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Nalaže se 1.tuženiku RADOSLAVU KULUŠIĆU iz Zadra, Put Bokanjca 120, OIB: 58561398981 i 2.tuženiku ANTI JURJEVIĆU iz Silbe, Silba 430A, OIB: 19709019541, solidarno isplatiti tužitelju GLUMINA BANCI d.d. - u stečaju, Zagreb, Andrije Hebranga 11, iznos od 393.530,15 EUR (koji iznos odgovara iznosu od 769.678,07 DEM konvertiranom prema fiksnom tečaju 1 EUR = 1,95583 DEM na dan 1. ožujka 2002.) zajedno sa zateznom kamatom koja teče na iznos od 342.140,96 EUR-a od 9. srpnja 2004. do 31. prosinca 2005. po stopi od 12% godišnje, od 1. siječnja 2006. do 31. prosinca 2007. po stopi utvrđenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, sve to u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate prema srednjem tečajnu HNB-a za valutu EUR, kao i solidarno naknaditi tužitelju troškove postupka zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, sve u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju da 1. i 2.tuženicima naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 802.625,00 kn kn u roku od 8 (osam) dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je 1.5.1998. između tužitelja i 1.tuženika Radoslava Kulušića kao dužnika te 2.tuženika Ante Jurjevića kao jamca platca zaključen Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980209, kojim su stranke utvrdile da tužitelj potražuje od 1.tuženika temeljem Ugovora o preuzimanju duga od 1.5.1998. zaključenog između 1.tuženika, tužitelja i 2.tuženika iznos od 385.310,52 DEM u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja. Čl. 2. Ugovora 1.tuženik je priznao dospjelost, osnovu i visinu duga, te je ugovoreno da navedeni iznos predstavlja novu glavnicu kredita koju se 1.tuženik obvezuje vratiti tužitelju, s rokom povrata do 1.5.2013., a imao se vraćati u anuitetima od 15.468,66 DEM, uz odgodu početka otplate kamata i glavnice do 1.5.1999. Čl. 6. Ugovora utvrđeno je da tužitelj može i prije roka raskinuti ugovor i zahtijevati od dužnika da u roku od 8 dana od dana raskida ugovora vrati cijeli kredit s pripadajućim kamatama, ako se tuženik ne pridržava obveza ili ako postane kreditno nesposoban. Čl. 10. citiranog Ugovora 2.tuženik se obvezao da će kao jamac platac uz svojstvu solidarnog dužnika tužitelju namiriti potraživanje iz ugovora u cijelosti. Obveze po navedenom ugovoru nisu uredno ispunjene, pa je tužitelj nakon opomene poslao obavijest o otkazu Ugovora o kreditu br. ID 980209 dana 8.7.2004. Na taj dan potraživanje tužitelja je iznosilo 2.896.725,02 kn.

Tužitelj je podneskom od 22.11.2018. postavio tužbeni zahtjev kao u izreci te je sud dozvolio preinaku tužbenog zahtjeva sukladno čl. 191. ZPP-u radi svrsishodnosti postupka budući je tužitelj postavio tužbeni zahtjev u protuvrijednosti eura a u odnosu na ranije postavljeni zahtjev u DEM.

U odgovoru na tužbu 1.tuženik osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva jer je potraživanje u međuvremenu utrnulo.

Podneskom od 15.4.2005. 1.tuženik je naveo da Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980209 ne proizvodi pravne učinke jer je raskinut te po istima nema nikakvih dugovanja prema tužitelju. Tužitelj je s 2.tuženikom tijekom 1997. i početkom 1998. zaključio Ugovore o kreditu br. ID970180 dana 2.9.1997., ID970281 dana 4.11.1997., ID970294 dana 12.11.1997., ID970332 dana 1.12.1997., ID970340 dana 8.12.1997., ID970387 dana 30.12.1997., ID980004 dana 15.1.1998. i ID980045 dana 16.2.1998. Temeljem naznačenih ugovora tužitelj i 2.tuženik zaključili su 1.5.1998. Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980172 kojim je utvrđeno potraživanje i reprogramiran način plaćanja 2.tuženika po naznačenim ugovorima. Tužitelj i 1.tuženik su raskinuli Ugovor o priznanju duga i kreditu br. ID980172 dana 1.5.1998. kao i Ugovor o priznanju duga od 1.5.1998. i Ugovor o priznanju duga i kreditu br. ID980209 od 1.5.1998. Na mjesto 2.tuženika kao dužnika stupilo je društvo Infrastruktura d.o.o. Zadar koje je preuzelo dugovanja 2.tuženika. Tom prilikom tužitelj je izdao 1.tuženiku izjavu i suglasnost temeljem koje izjavljuje da nema potraživanja po naznačenim ugovorima br. ID980209 od 1.5.1998. te je suglasan da se potraživanje otpiše u poslovnim knjigama tužitelja. 1.tuženik je zajedno s 2.tuženikom i šest preostalih osoba pred Općinskim sudom Zagreb protiv tužitelja pokrenuo parnicu radi utvrđenja raskida Ugovora o preuzimanju duga od 1.5.1998. i Ugovora o priznanju duga i kreditu br. ID980209 od 1.5.1998. a koji se vodi kod ovog suda pod br. P-3912/03. Temeljem navedenih ugovora 1.tuženik nije uplatio nikakve iznose tužitelju.

Podneskom od 20.4.2005. tužitelj osporava vjerodostojnost dostavljene dokumentacije uz navedeni podnesak tuženika te ističe da je prema izvodu ZAP-a br. 52 od 20.3.2000. razvidna uplata 1.tuženika na ime plaćanja rate po predmetnom ugovoru.

2.tuženik u odgovoru na tužbu ističe da predmetni ugovori ne egzistiraju, da su raskinuti i da nema dugovanja po istima. Tužitelj je s 2.tuženikom tijekom 1997. i početkom 1998. zaključio Ugovore o kreditu br. ID970180 dana 2.9.1997., ID970281 dana 4.11.1997., ID970294 dana 12.11.1997., ID970332 dana 1.12.1997., ID970340 dana 8.12.1997., ID970387 dana 30.12.1997., ID980004 dana 15.1.1998. i ID980045 dana 16.2.1998. Temeljem naznačenih ugovora tužitelj i 2.tuženik zaključili su 1.5.1998. Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980172 kojim je utvrđeno potraživanje i reprogramiran način plaćanja 2.tuženika po naznačenim ugovorima. Tužitelj i 1.tuženik su raskinuli Ugovor o priznanju duga i kreditu br. ID980172 dana 1.5.1998. kao i Ugovor o priznanju duga od 1.5.1998. i Ugovor o priznanju duga i kreditu br. ID980209 od 1.5.1998. Na mjesto 2.tuženika kao dužnika stupilo je društvo Infrastruktura d.o.o. Zadar koje je preuzelo dugovanja 2.tuženika. Tom prilikom tužitelj je izdao 1.tuženiku izjavu i suglasnost temeljem koje izjavljuje da nema potraživanja po naznačenim ugovorima br. ID980209 od 1.5.1998. te je suglasan da se potraživanje otpiše u poslovnim knjigama tužitelja. 1.tuženik je zajedno s 2.tuženikom i šest preostalih osoba pred Općinskim sudom Zagreb protiv tužitelja pokrenuo parnicu radi utvrđenja raskida Ugovora o preuzimanju duga od 1.5.1998. i Ugovora o priznanju duga i kreditu br. ID 980209 od 1.5.1998. a koji se vodi kod ovog suda pod br. P-3912/03. Temeljem navedenih ugovora 1.tuženik nije uplatio nikakve iznose tužitelju.

Podneskom od 12.4.2006. tužitelj osporava navode 1.tuženika iz podneska od 7.4.2006. a u pogledu vjerodostojne priložene dokumentacije koja se odnosi na "Izjavu i suglasnost". Po navedenoj izjavi i suglasnosti tužitelj nije izvršio otpisivanje dugovanja, već suprotno i nadalje ima evidentirano potraživanje po Ugovoru br. 980209 i knjižene uplate 1.tuženika izvršene 20.3.2000. Tužitelj osporava potpis na navedenoj izjavi i suglasnosti jer to nije potpis ovlaštene osobe, to jest Marka Marčinka.

U odnosu na navode 2.tuženika iz podneska od 12.4.2006. tužitelj je u podnesku od 28.4.2006. osporio sve navode kao i u odnosu na 1.tuženika. Naime, osporava vjerodostojnost "Izjave i suglasnosti" iz prethodno navedenih razloga kao u odnosu na 1.tuženika.

Rješenjem ovog suda br. P-3580/04 od 12.6.2006. prekinut je postupak do pravomoćnog okončanja predmeta br. P-3912/03.

Po pravomoćnom okončanju predmeta br. P-3912/03, sada pod novim br. P-749/13 nastavljen je ovaj parnični postupak rješenjem br. P-2599/17 od 13.10.2017.

Pravomoćnom presudom br. P-749/13 od 10.3.2016. odbačena je tužba Ante Jurjevića, Roberta Jurjevića, Dragana Jurjevića, Damira Jurjevića, Radoslava Kulušića i Đure Župana protiv Glumina banke radi utvrđenja da je Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980172 od 1.5.1998. sklopljen između Glumina banka d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao dužnika raskinut te da 1.tuženik i tužitelj nemaju jedan spram drugoga nikakvih obveza koje proističu iz tog ugovora, kao i u odnosu na aneks br. 1 Ugovora o priznanju duga i kreditu br. 980172 od 1.5.1998. Tužba je odbačena i u odnosu na 1.tuženika Radoslava Kulušića radi utvrđenja da je raskinut ugovor o preuzimanju duga zaključen između Radoslava Kulušića kao preuzimatelja duga, Ante Jurjevića kao dužnika i Glumina banke d.d. kao vjerovnika od 1.5.1998. i Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980209 zaključen između Radoslava Kulušića kao dužnika, Glumina banke kao vjerovnika

i Ante Jurjevića kao jamca platca dana 1.5.1998. ,te da Ante Jurjevića i Radoslav Kulušić nemaju jedan spram drugoga nikakvih obveza koje proistječu iz tog ugovora. Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980172 od 1.5.1998. sklopljen između tužitelja kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao dužnika raskinut, kao i aneks br. 1 tom ugovoru. Također je odbijen tužbeni zahtjev sa zahtjevom da je raskinut ugovor između Radoslava Kulušića kao preuzimatelja duga, Ante Jurjevića kao dužnika i Glumina banke kao vjerovnika od 1.5.1998. i Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980209 zaključen između Radoslava Kulušića kao dužnika, Glumina banke d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao jamca platca od 1.5.1998. U daljnjem tijeku postupka tuženici su istaknuli prigovor zastare na utuženo potraživanje.

U podnesku od 10.10.2017. tužitelj predlaže nastavak postupka s obzirom da je pravomoćno okončan predmet br. P-3912/03 odnosno pod novim brojem P-749/13. Tužitelj osporava prigovor zastare jer je Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980209 od 1.5.1998. otkazan sukladno obavijesti od 8.7.2004., cjelokupno potraživanje tužitelja je dospjelo na naplatu i od tada se računa petogodišnji zastarni rok koji nije protekao do dana podnošenja tužbe. Osim toga, na ime djelomičnog podmirenja duga izvršena je uplata 17.000,00 kn dana 20.3.2000. čime je tijek zastare prekinut te je vrijeme za zastaru počelo teći iznova. Time je u skladu s čl. 387. ZOO-a priznato dugovanje te je neodlučno što je točno od dospjelih potraživanja zatvoreno izvršenom uplatom i je li tom uplatom zatvoren neki od anuiteta u cijelosti ili samo djelomično. Na ročištu od 6.3.2018. tuženici ističu da 1.tuženik Radoslav Kulušić nije izvršio navedenu uplatu. Nadalje, tuženici se pozivaju na nalaz i mišljenje vještaka Ivana Tkaleca u predmetu P-3912/03 iz kojeg proizlazi da 2.tuženiku Anti Jurjeviću nisu isplaćena sredstva po ugovorima br. ID970180, ID970281, ID970294, ID970332, ID970340, ID970387, ID980004 i ID980045. Iz navedenog nalaza i mišljenja proizlazi da je 2.tuženiku Anti Jurjeviću isplaćeno svega 600.000,00 DEM, a ostala sredstava su isplaćena bez naloga 2.tuženika Denisu Budasiću i Dori Vatavuk. Stoga je tuženik predložio vještačenje u ovom postupku sa zadatkom da se utvrdi da li su i kome isplaćena sredstva po ugovorima o kreditu prethodno navedenim, da se utvrdi tko je plaćao tijekom 2000. godine po ugovoru koji je predmet ovog postupka br. 980209., kao i da se sasluša 2.tuženik i svjedoci Marko Marčinko i Marijana Kvakić. Na ročištu od 8.5.2018. tuženik je odustao od prijedloga da se sasluša svjedok Marko Marčinko.

Tuženik je naveo da je u predmetu P-3912/03 vještak Ivan Tkalec utvrdio da 2.tuženiku nisu isplaćena sredstva po Ugovorima br. ID970180, ID970281, ID970294, ID970332, ID970340, ID970387, ID980004, ID980045. Iz navedenog vještva razvidno je da je 2.tuženiku isplaćeno svega 600.000,00 DEM. Ostala sredstva su bez naloga isplaćena Denisu Budasiću i Dori Vatavuk, a što proizlazi iz vještva Katice Pehar iz kaznenog predmeta Županijskog suda Zadar br. Kio-205/00 od 31.10.2002.

Podneskom od 27.9.2019. 1. i 2.tuženici ističu ništetnost spornih ugovora jer 2.tuženiku Anti Jurjeviću nije isplaćen novac s osnove uvodno citiranih ugovora, već je novac temeljem tih ugovora isplaćen na račun 2.tuženika, ali je nakon toga bez suglasnosti, znanja ili naloga 2.tuženika isplaćen trećim osobama. Također ističu da se radi o simuliranom pravnom poslu jer nije bilo stvarnog dugovanja prema tužitelju, a što je potvrđeno nalazom i mišljenjem vještaka Zrinka Ručevića, vještaka Ivana Tkaleca u predmetu br. P-3912/03 i vještaka Katice Pehar u predmetu Kio-205/00. Ugovori su ništetni po više pravnih osnova i to prema čl. 66. st. 1. ZOO '91 jer se radi o prividnim ugovorima, prema čl. 47. i 103. citiranog zakona jer je predmet obveze nemoguć, nedopušten, neodređen ili neodrediv te ako je ugovor protivan Ustavu, prisilnim propisima

i moralu društva. Osim toga ništetni su i prema odredbi čl. 53. jer je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da zaključi ugovor uz uvjet da je drugi ugovaratelj za to znao ili morao znati.

Tužitelj u podnesku od 22.11.2019. ističe da 2.tuženik nije istupio iz obvezno pravnog odnosa već nakon sklapanja ugovora kojeg je tužitelj zaključio s Radoslavom Kulušićem i Antom Jurjevićem te se Radoslav Kulušić obvezao tužitelju ispuniti dio potraživanja to jest stupiti u obvezu pored Ante Jurjevića koji i dalje ostaje u obvezi prema tužitelju.

Protiv presude br. P-2607/17 ovog suda tužitelj je podnio reviziju te ističe da se u navedenom postupku radi o drugom utuženom potraživanju i da ista odluka ne utječe na donošenje odluke u ovom postupku. Uplata iznosa od 17.000,00 kn ima učinak priznanja duga prema čl. 387. ZOO '91, te stoga nije nastupila zastara. Nadalje, o prigovoru ništetnosti ugovora koji je istaknuo tuženik u ovom postupku već je pravomoćno odlučeno u predmetu P-2601/17.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980209 od 1.5.1998. s anuitetnim platnom, u Ugovor o preuzimanju duga od 1.5.1998., u obavijest o otkazu ugovora o kreditu od 8.7.2004. s povratnicom, u stanje duga za dužnika, u dnevnik knjiženja u devizama, u izvadaka ZAP-a br. 52 od 20.3.2000. iz kojeg je vidljiva uplata od 17.000,00 kn, u obračune zateznih kamata od 22.3.2000. i 9.7.2004., u opomenu pred tužbu od 21.1.2004., u Ugovor o preuzimanju duga između tužitelja Ante Jurjevića i Infrastruktura d.o.o. od 1.5.1998., u izjavu i suglasnost tužitelja od 1.5.1998., u presliku tužbe u predmetu P-3912/03, u prijavu potpisa kod ZAP-a (list 86-87), u presudu ovog suda br. P-749/13 od 10.3.2016., u presudu VTS-a br. Pž-1540/17 od 7.6.2017., u presliku opće uplatnice od 18.3.2000., u presliku izjave i suglasnost tuženika od 1.5.1998., u presliku potpisnog kartona tuženika od 1.5.1998. s potpisom Marka Marčinka, u preslike općih uplatnica (od lista 197 do lista 202), u nalaz i mišljenje vještaka Ivana Tkaleca u predmetu P-3912/03, u nalaz i mišljenje vještaka Katice Pehar u kaznenom postupku Kio-205/00 od 31.10.2002., u nalaz i mišljenje financijskog vještaka Ručević vještačenje d.o.o. od 4.9.2018., u isplatnice od 12.11.1997. i 1.12.1997., u Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980172 od 1.5.1998., u dnevnik knjiženja u devizama od 2.10.1997., u presliku punomoći, u potvrdu o isplatu od 28.8.1997., u preslike isplatnice (od lista 336 do lista 339), u Ugovor o kreditu br. ID 970332 od 1.12.1997. između Glumina banke, Ante Jurjevića i Zadar commerca, u obračun kamata, u preslike isplatnica, u Ugovor br. ID 970387 između Glumina banke, Ante Jurjevića i Zadar commerca od 30.12.1997., u obračune kamata, u preslike uplatnica, u Ugovor o kreditu br. ID9800004 između Glumina banke, Ante Jurjevića i Zadar commerca od 15.1.1998., u obračune kamata, u preslike isplatnica, u Ugovor br. ID 980045 između Glumina banke i Ante Jurjevića od 16.2.1998., u presliku isplatnica, u karticu individualnog računa, u dopunsko financijsko vještačenje od 11.12.2018., u presudu VTS Pž-8083/12 od 26.9.2013., u presudu ovog suda br. P-2607/17, u Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980209 od 1.5.1998l., u presudu Visokog trgovačkog suda br. Pž-209/19 od 5.6.2019., u presudu br. P-340/15 od 20.12.2019., saslušana je svjedokinja Marijana Kvakić, vještak Zrinko Ručević te 1. i 2.tuženik.

Sud je odbio dokazne prijedloge tužitelja radi saslušanja svjedoka Dore Vatavuk, Denisa Budasića, Vesne Földing Bojanić, Andrea Hanžić koji su bili djelatnici tužitelja na okolnost transakcija u vezi ugovora o kreditu, grafološkog vještačenja potpisa Marka Marčinka, te uvida u spise P-749/13, P-117/02 Trgovačkog suda u Zadru i spisa St-16/02

Trgovačkog suda u Zadru, budući je činjenično stanje dovoljno utvrđeno u pravomoćno okončanom predmetu br. P-749/13.

1.tuženik Radoslav Kulušić u svom iskazu od 8.5.2018. navodi da je on, Frane Mičić, Robert Jurjević, Davor Jurjević i još nekoliko njih došli u Zadar commerce i da su tamo nešto potpisali. Nije pročitao ugovor, došli su potpisati nešto fiktivno da pomognu gazdi – Anti Jurjeviću jer je firma bila u problemima i da mogu dobiti plaću. Isti dan ga je zvao Dado Jurjević i rekao da su našli drugo rješenje, da njegov potpis ne treba i da se ništa ne brine. Saznao je da postoje sporovi u vezi ugovora. Nije izvršio uplatu iznosa od 17.000,00 kn niti je dao nalog da se ta uplata izvrši u 2000. godini, ali je moguće da je to netko učinio za njega iz Zadar commerca. Novce s naslova kredita koji je predmet postupka nije primio.

2.tuženik Ante Jurjević u svom iskazu od 8.5.2018. je naveo da je 2000. godine pokrenut stečaj u Zadar commercu koji je bio poslovno vezan za Glumina banku od koje je tražio da svojim garancijama prati posao s Fiatom. U to vrijeme Glumina banka je bila tržišno nepriznata i njena garancija nije dila dovoljna za realizaciju posla. Tad mu je g. Marčinko koji je u to vrijeme bio direktor Glumina banke predložio da daju nadgaranciju Dubrovačke banke te je Fiat prihvatio taj model poslovanja i izvršio isporuku vozila. Kad se posao počeo širiti tražio je da se povećaju garancije Glumina banke i Dubrovačke banke te mu je g. Marčinko predložio da razgovara s direktorom Dubrovačke banke Nevenom Baračem jer to ima posebnu cijenu pored redovnih bankarskih troškova. Zbog tog se zadužio kod Glumina banke po ugovoru br. ID 970180 od 2.9.1997. Sredstva po tom ugovoru u iznosu od 200.000,00 DEM podigao je Mile Šimurina koji mu je to dao, a navedeni iznos predao je g. Baraču. Na isti način se zadužio i po kreditu br. ID 970332 od 1.12.1997. 1.tuženik Radoslav Kulušić nije pročitao ugovore o kreditu, a on mu je to jest Ante Jurjević objasnio da je to čisto fiktivni posao da se riješe problemi u banci i Zadar commercu da bi se obveze disperzirale na više subjekata, te da po tim ugovorima neće biti nikakvih obveza, a što je ugovorio s g. Marčinkom. Isti dan su napisani ugovori a popodne se našlo novo rješenje tako da se cjelokupna obveza prenosi na Infrastrukturu. 1.tuženik Radoslav Kulušić po tom ugovoru nije primio nikakve novce i samo ih je formalno potpisao, a niti je on to jest Ante Jurjević primio novac. Nije dao punomoć niti nalog da se može s njegovog računa novac dizati. Netko je drugi podizao novac bez njegovog odobrenja i punomoći. Misli da je dao nalog Marijani Kvakić da uplati iznos od 17.000,00 kn jer mu je tako savjetovao predsjednik Županijskog suda u Zadru rekavši mu da uplati nešto kako bi izbjegao kazneni progon. Nije podizao nikakve kaznene prijave kada je shvatio da netko bez njegove ovlasti diže sredstva s njegovog računa. Misli da su sredstava po kreditima otišla za mito tvrtkama koje su ostavljale depozit u Glumina banci.

Svjedok Marijana Kvakić iskazala je da je tijekom 2000. godine radila u Zadar commerce na poslovima u računovodstvu na radnom mjestu financijskog referenta. Ne može točno tvrditi zbog proteka vremena da li joj je gosp. Jurjević dao nalog da izvrši plaćanje iznosa od 17.000,00 kn u korist tužitelja. Moguće da joj je on dao nalog ili šef financija Ante Vukašina. Taj nalog kasnije nije bio storniran niti je bilo ikakvih problema u vezi tog naloga za plaćanje, ne sjeća se da li je netko bio prisutan prilikom davanja naloga za plaćanje. Nalog joj je dan usmeno, postojao je predložak po kojem je morala popuniti nalog, a novac za plaćanje joj je dao g. Jurjević ili šef financija. Ona je popunila uplatnice te pretpostavlja da je i izvršila plaćanje. Nije bilo prigovora da je bilo nešto krivo plaćeno. Priznaje da je na uplatnici od 18.3.2000. njen rukopis.

Prema nalazu i mišljenju vještaka Ručević vještačenja d.o.o. od 4.9.2018. sredstva po Ugovorima o kreditu zaključenim između tužitelja i 2.tuženika br. ID 970180, ID970281, ID 970294, ID 970332, ID 970340, ID 970387, ID 980004 i ID 980045 u cijelosti su prenesena na teku račun br. 804048-191-1101-20000284 koji je 2.tuženik imao otvoren kod tužitelja i na taj način su svi ugovori realizirani u cijelosti. Po ugovoru br. ID 980209 od 1.5.1998. dana 20.3.2000. evidentirana je uplata u iznosu od 17.000,00 kn a kao platitelj naveden je 1.tuženik. Preostalo potraživanje po predmetnom kreditu na dan 8.7.2004. iznosilo je 393.530,50 EUR odnosno 2.893.065,62 kn. Prilikom usmenog iznošenja nalaza i mišljenja na ročištu od 5.6.2019. vještak Zrinko Ručević je pojasnio da je izvadak br. 52 predstavlja vjerodostojni knjigovodstveni dokument koji potvrđuje uplatu iznosa od 17.000,00 kn na žiroračun tužitelja. Po navedenom dokumentu tužitelj ne može intervenirati na način da bi mijenjao podatke na istom. S obzirom na isplatnicu gotovine i čekova vještak navodi da je isplatnica djelomično kopirana, a kada mu je bio predočen izvornik naveo je da je vizualno potpis na izvorniku istovjetan potpisu Ante Jurjevića na samog ugovoru o kreditu, ali ako o tome postoji prijepor potrebno je provesti odgovarajuće vještačenja. Na predočenom izvorniku isplatnice vezane uz kredit ID970294 slabo je vidljiv potpis za koji tužitelj navodi da je potpis Denisa Budasića.

Nadalje, vještak je pojasnio da se izvadak ZAP-a formira na temelju nastalog prometa, a uplate se evidentiraju na temelju pristiglih sredstava, a u podlozi uplata mogu biti virmanski nalozi, obračunska plaćanja, te uplatnice za gotovinske uplate sredstava. Uplata iznosa od 17.000,00 kn evidentirana je kao gotovinska uplata, a podaci iskazani u izvodu prepisani su s uplatnica. U vrijeme te transakcije banke nisu bile dužne provjeravati identitet stvarnog uplatitelja. Ne može sa sigurnošću tvrditi da li je predmetnu uplatu izvršio 1.tuženik, kao niti da to može opovrgnuti.

Tužitelj je u podnesku od 22.10.2018. stavio primjedbu u odnosu na ovlaštenje vještaka za provođenje vještačenja s obzirom da je postalo prijeporno da li je Zrinko Ručević mogao provoditi vještačenja kao odgovorna osoba Ručević vještačenja.

U pogledu primjedbi tužitelja da li je vještak Zrinko Ručević i dalje ovlašten pred ovim sudom vještačiti kao stalni sudski vještak, vještak je naveo da se vodi upravni postupak pred Upravnim sudom a povodom rješenja Ministarstva pravosuđa kojim je Zrinku Ručeviću oduzet status stalnog sudskog vještaka. Rješenjem Upravnog suda USL-1624/18-5 od 19.7.2018. riješeno je da tužba Zrinka Ručevića ima odgodni učinak pa je izrijekom određena odgoda izvršenja osporavanog drugostupanjskog rješenja Ministarstva pravosuđa RH sve do pravomoćnog okončanja postupka pred Upravnim sudom. Prema tome vještak je i nadalje ovlašten vještačiti pred ovim sudom.

Podneskom od 24.10.2018. tuženici su stavili primjedbu na nalaz i mišljenje vještaka jer nije odgovorio na pitanje kome su isplaćena sredstava po ugovorima o kreditu i na temelju kojih isprava i naloga budući je utvrđeno da nisu isplaćena 2.tuženiku te da li je iz isprava koje su bile dostupne vještaku moguće nesporno utvrditi tko je bio stvarni platitelj iznos od 17.000,00 kn i kojim bi se to ispravama moglo utvrditi.

U dopunskom nalazu i mišljenju vještaka od 11.12.2018. vještak navodi da bi od tužitelja trebalo pribaviti cjelokupnu knjigovodstvenu dokumentaciju povezano sa spornim uplatama s računa Ante Jurjevića, da se po potrebi provede vještačenje po vještaku grafološke struke. Iz isprava koje su bile dostupne vještaku proizlazi da je iznos od 17.000,00 kn dana 20.3.2000. podmirio 1.tuženik, međutim vještak se ne može očitovati da li je 1.tuženik bio na uplatnom mjestu na kojem je obavljena predmetna uplata jer bi za navedeno bila potrebna dokumentacija uplatnog mjesta.

Podneskom od 16.4.2019. tuženici prigovaraju dopunskom financijskom vještačenju jer je isto kontradiktorno budući da je vještak prethodno utvrdio da je iznos od 17.000,00 kn podmirio 1.tuženik, a kasnije navodi da temeljem dokumentacije nije mogao utvrditi tko je bio stvarni uplatitelj navedenog iznosa. U istom podnesku tuženici ističu da uplata iznosa od 17.000,00 kn izvršena dana 20.3.2000. nije izvršena od strane 1.tuženika niti po njegovom nalogu, a niti je 1.tuženik za to znao jer ga o tome nije nitko obavijestio. 1.tuženik kao glavni dužnik iz predmetnog ugovora o priznanju duga i kreditu br. 980209 nije platio ni prvi anuitet koji je dospio dana 1.5.1999. Obzirom da je tužba podnesena 22.9.2004. prema 1.tuženiku nastupila je zastara samog prava iz kojega proistječu povremena potraživanja čime je tužitelj izgubio pravo zahtijevati isplatu svih neisplaćenih anuiteta dospjelih prije nastupa zastare. Zastarom obveze 1.tuženika kao glavnog dužnika zastarjela je obveza 2.tuženika kao jamca platca sukladno odredbi čl. 1019. st. 1. ZOO-a '91.

Uplata iznosa od 17.000,00 kn se ne može smatrati priznanjem cjelokupnog dugovanja po citiranom ugovoru jer se mora učiniti izričitim ili konkludentnim radnjama, samo priznanje mora biti nedvojbeno i učinjeno od dužnika ili osobe koja je ovlaštena za dužnika dati takvo očitovanje. 2.tuženik kao jamac platac ne predstavlja osobu koja je ovlaštena priznati dug za 1.tuženika kao glavnog dužnika, a odredbom čl. 421. ZOO-a '91 propisano je da priznanje duga kojeg bi izvršio jedan od solidarnih dužnika nema učinka prema ostalim dužnicima, pa prema tome nema učinak na prekid zastare obveze 1.tuženika. Tuženici napominju da je prvi anuitet dospio 1.5.1999. i iznosio je 15.468,66 DEM, pa eventualna uplata iznosa od 17.000,00 kn ne može predstavljati plaćanje prvog anuiteta, a nesporno je da 1. i 2.tuženik nisu vršili nikakva naknadna plaćanja. Stoga je zastara počela teći od dospjelosti najstarijeg neispunjenog potraživanja to jest od 1.5.1999.

Podneskom od 6.5.2019. tužitelj osporava iznesene navode tuženika te ističe da je ugovorom br. 980172 Ante Jurjević priznao dugovanje prema tužitelju kako u osnovi tako i u visini iz ranije zaključenih ugovora o kreditu. Tužitelj ostaje kod tvrdnje da je uplatom iznosa od 17.000,00 kn priznato dugovanje u smislu odredbi čl. 387. ZOO-a '91, te je neodlučno da li je uplata izvršena izravno po Radoslavu Kulušiću ili Anti Jurjeviću. Nadalje, Ante Jurjević nije istupio iz obvezno-pravnog odnosa, a Radoslav Kulušić se obvezao tužitelju ispuniti dio potraživanja koje tužitelj ima prema Anti Jurjeviću. Nadalje, neodlučno je što je od dospjelih potraživanja zatvoreno izvršenim uplatama, da li dospjela glavnica ili kamate.

Podneskom od 6.5.2019. 1. i 2.tuženici ukazuju na ništetnost ugovora na kojima se zasniva tužbeni zahtjev, a što proizlazi iz iskaza 2.tuženika na ročištu od 8.5.2018., da su sklopljeni ugovori bili fiktivni te da su predstavljali model kako pokriti probleme u financijama banke, a novčana sredstva po kreditima su moguće išla drugim osobama koji su stavljali depozit u banku. Navedeni ugovori nisu služili kreditnim poslovima već davanju mita gospodarstvenicima radi davanja mita radi polaganja depozita kod tužitelja odnosno izdavanja nadgarancije Dubrovačke banke d.d. te se radi o simuliranim poslovima. Prema čl. 66. st. 1. ZOO '91 propisano je da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama. Daljnjom odredbom čl. 47. citiranog zakona ugovor je ništav kad je predmet obveze nemoguć, nedopušten, neodređen ili neodrediv, a čl. 103. predviđeno je da je ugovor ništav ako je protivan Ustavu, prisilnim propisima te moralu društva. Naime, nije dopušteno uzeti zajam da bi se nekoga podmitilo niti je dopušteno uzeti zajam kojim se bez znanja, naloga i dopuštenja zajmoprimca koristi netko treći a da pritom zajmodavac o tome ima nedvojbenu spoznaju. Iz navedenog slijediti da nije dopušteno tražiti vraćanje tako

isplaćenih sredstava, pogotovo u dijelu u kojem zajmoprimac predmetna sredstava nije ni koristio. Iz činjenice da je sporne ugovore 2.tuženik potpisao prema uputi banke-tužitelja izvjesno je da je tužitelj morao znati za nedopuštenu pobudu koja je utjecala i na odluku samog tužitelja da zaključi svaki od spornih ugovora.

U podnesku od 20.5.2019. tužitelj ističe da su sporni ugovori realizirani i nesporno isplaćeni na račun Ante Jurjevića koji je imao otvoren kod tužitelja, a osim toga Ante Jurjević je u predmetu br. P-3912/03 određeno iznio da je primio isplate po svim navedenim ugovorima, a osim toga isti nije podnio kaznenu prijavu radi eventualno neovlaštenog ili nedopuštenog raspolaganja sredstvima po njegovom računu. Navodi tuženika predstavljaju nedokazane tvrdnje a koje proturječe njihovim ranijim navodima koji su isticali tijekom ovog postupka i u pravomoćno okončanom predmetu P-749/13 (ranije P-3912/03).

Financijska vještačenja provedena po vještaku Ivanu Tkalecu u predmetu P-749/13 i po stalnom sudskom vještaku Katici Pehar u predmetu Kio-205/00 su provedena radi utvrđenja spornih činjenica u tim predmetima, a stranke se nisu suglasile da se koriste u ovom predmetu, zbog čega je sud odredio financijsko vještačenje po novom vještaku Ručević vještačenja. Odlukom Upravnog suda u Zagrebu USI-1624/18 od 19.7.2018. odgođeno je izvršenje rješenja o razrješenju vještaka Zrinka Ručevića kao stalnog sudskog vještaka pa u tijeku postupka nije sporno da imenovani vještak može dalje obavljati vještačenja.

Analizom provedenih dokaza kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan budući je nastupila zastara potraživanja, dok je u odnosu na prigovore tuženika u odnosu na ništetnost ugovora već pravomoćno presuđeno u predmetu br. P-2607/17 a po protutužbi Damira i Ante Jurjevića na način da je protutužba odbijena, pa je stoga navedeni prigovor neosnovan.

Prvenstveno odlučujući o prigovoru zastare sud smatra da je isti osnovan.

Prema čl. 372. st. 1. ZOO-a, potraživanja povremenih davanja koja dospijevaju godišnje ili u kraćim vremenskim razmacima bilo da se radi o sporednim povremenim potraživanjima, o povremenim potraživanja u kojima se iscrpljuje samo pravo zastarijevaju za tri godine od dospjelosti svakog pojedinog davanja a to isto vrijedi i za anuitete ali ne za otplate u obrocima i druga djelomična ispunjenja. Samo pravo iz kojeg proistječu povremena potraživanja zastarijeva za pet godina računajući od dospjelosti najstarijeg neispunjenog potraživanja poslije kojeg dužnik nije vršio davanja. Prema čl. 373. st. 2. ZOO-a, kad zastari pravo iz kojeg proistječu povremena potraživanja vjerovnik gubi pravo ne samo zahtijevati buduća povremena davanja nego i povremena davanja koja su dospjela prije zastare. Provedenim dokazima je utvrđeno da 1.tuženik nije naložio uplatu iznosa od 17.000,00 kn, što znači da nije platio niti jedan anuitet, a prvi anuitet je dospio 1.5.1999. dok je tužba podnesena 22.9.2004., dakle nakon proteka roka od pet godina, nastupila je zastara samog prava a time i zastara svih neisplaćenih anuiteta. S obzirom da je u odnosu na 1.tuženika nastupila zastara prava tako je u odnosu na 2.tuženika kao jamca platca sukladno čl. 1019. ZOO-a nastupila zastara. Tužitelj nije dokazao da je ugovor otkazan s danom 8.7.2004. budući da nije dostavo da su obavijest o otkazu od 8.7.2004. tuženici primili, pa s tim datumom nije mogla tražbina dospjeti u cijelosti, a kako je zatražena postavljenim tužbenim zahtjevom.

Prekid zastare nije mogao nastupiti jer 1.tuženik nije imao saznanja niti je dao bilo kakav nalog za isplatu iznosa od 17.000,00 kn dana 20.3.2000. 2.tuženik je jamac platac i po njegovom nalogu je izvršena uplata od 17.000,00 kn. Međutim prema odredbi čl. 1019.

ZOO-a zastarom obveze glavnog dužnika zastarijeva obveza jamca. Prekid zastare tražbine prema glavom dužniku djeluje i prema jamcu samo ako je do prekida došlo postupkom vjerovnika pred sudom protiv glavnog dužnika. Uplatom iznosa od 17.000,00 kn od strane jamca platca u odnosu na dužnika to jest 1.tuženika nije došlo do prekida zastare.

Pravomoćnom presudom br. P-2607/17 od 8.11.2018. u točki II. izreke odbijen je protutužbeni zahtjev radi utvrđenja da su ništetni

- Ugovor o kreditu br. ID 970180 od 2.9.1997. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar,
- Ugovor o kreditu br. ID 970281 od 4.11.1997. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar,
- Ugovor o kreditu br. ID 970294 od 12.11.1997. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar,
- Ugovor o kreditu br. ID 970332 od 1.12.1997. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar,
- Ugovor o kreditu br. ID 970387 od 30.12.1997. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar,
- Ugovor o kreditu br. ID 980004 od 15.1.1998. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar,
- Ugovor o kreditu br. ID 980045 od 16.2.1998. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar,
- Ugovor o kreditu br. ID 980340 od 8.12.1997. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar,
- Ugovor o priznanju duga i kreditu br. ID 980172 od 1.5.1998. zaključen između GLUMINE BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb kao vjerovnika i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar kao dužnika,
- Ugovor o preuzimanju duga od 1.5.1998. zaključen između GLUMINA BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb kao vjerovnika, ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar kao dužnika i DAMIRA JURJEVIĆA, Stadionska 2, Zadar kao preuzimatelja duga,
- Ugovor o preuzimanju duga i kreditu br. ID 980173 zaključen između GLUMINA BANKE d.d., Trpinjska 9, Zagreb kao vjerovnika, DAMIRA JURJEVIĆA, Stadionska 2, Zadar, kao dužnika i ANTE JURJEVIĆA, A. Starčevića 19, Zadar, kao jamca.

Kako je već pravomoćno odlučeno povodom protutužbenog zahtjeva u predmetu br. P-2607/17 po protutužbi 1.tuženika Damira Jurjevića i 2.tuženika Ante Jurjevića u odnosu na ništetnost Ugovora br. ID 970172 od 1.5.1998. zaključenog između Glumina banke d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao dužnika, sud smatra da se radi o presuđenoj stvari u odnosu na istaknuti prigovor 1. i 2.tuženika da je uvodno citirani ugovor ništetan.

Tužitelj je u stečajnom postupku nad Infrastruktura d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 303.859.622,26 kn u drugom isplatnom redu koja je osporena, te je pokrenuta parnica koja je pravomoćno okončana sudskom nagodbom u predmetu br. P-117/02 od 2.4.2004., a koja se odnosi na dugovanje prema Ugovoru o kratkoročnom kreditu br. IK 980554 od 1.5.1998. i Ugovora o preuzimanju duga. Iz navedenog proizlazi da tužitelj nije u stečajnom postupku prijavio tražbinu po osnovi ugovora o kratkoročnom kreditu koji je predmet ove parnice i ugovora o preuzimanju duga.

Tuženici su u podnesku od 10.7.2019. naveli da su neosnovani navodi tužitelja da je 1.tuženik pristupio dugu uz 2.tuženika, već je 1.tuženik preuzeo dug 2.tuženika. Tužiteljevo isticanje da je 8.7.2004. nakon isteka pet godina od sklapanja Ugovora o priznanju duga i kreditu br. 980209 otkazao predmetni ugovor je pravno irelevantno jer

nakon što je došlo do zastare samog prava otkaz nema nikakav utjecaj i ne može derogirati kogentne zakonske odredbe o zastari samog prava.

U podnesku od 1.8.2019. tužitelj navodi da je protiv presude ovog suda br. P-2607/17 podnio reviziju, ističući da se radi o odluci u drugom postupku i drugom utuženom potraživanju. Dalje navodi da Ante Jurjević nije istupio iz obvezno-pravnog odnosa, a Radoslav Kulušić se obvezao tužitelju ispuniti dio potraživanja koje tužitelj ima prema Anti Jurjeviću te i dalje ostaje u obvezi prema tužitelju. Ugovorom br. 980172 Ante Jurjević je priznao postojanje duga prema tužitelju, visinu dugovanja i način namirenja po ranije zaključenim ugovorima o kreditu. Iako Ugovor o preuzimanju duga sadrži navod o prestanku dužničko-vjerovničkog odnosa između vjerovnika i dužnika, nastavku dužničko-vjerovničkog odnosa između vjerovnika i preuzimatelja duga kao novog dužnika tako se dispozicijom stranaka ne ostvaruju pravni učinci preuzimanja duga iz čl. 488. ZOO '91.

U daljnjem tijeku postupka tužitelj i tuženik ostali su kod prethodno iznesenih pravnih stajališta i prigovora.

Na temelju dokaznog postupka utvrđeno je da je tužitelj kao vjerovnik i 1.tuženik Radoslav Kulušić kao dužnik i Ante Jurjević 2.tuženik kao jamac platac zaključili Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980209 dana 1.5.1998. a između istih stranaka je istog dana zaključen Ugovor o preuzimanju duga i kreditu. Preuzimatelj duga Radoslav Kulušić preuzeo je dio duga te je nastao dužničko-vjerovnički odnos između vjerovnika i preuzimatelja duga kao novog dužnika što će se regulirati posebnim ugovorom. Prema Izjavi i suglasnosti od 1.5.1998. Glumina banke navedeno je da banka nema nikakvih potraživanja od Radoslava Kulušića po Ugovoru br. 980209, od Župan Đure po Ugovoru br. 980177, od Damira Jurjevića po Ugovoru br. 980173, od Dragana Jurjevića po Ugovoru br. 980174, od Bašić Josipa po Ugovoru br. 980210, od Jurjević Roberta po Ugovoru br. 98017, od Mičić Frane po Ugovoru br. 980176 te je suglasna da se sva dugovanja otpišu u poslovnim knjigama banke, a navedeni iznosi da se usuglase sa Zadar commercom i Infrastrukturom po konačnom obračunu i izvršenoj reviziji. Ukoliko se pokaže razlika u dužničko-vjerovničkim odnosima banke istu snosi Zadar commerce i Infrastruktura. Navedena izjava bila je predmetom grafološkog vještačenja u predmetu br. P-3576/04 u kojem je utvrđeno da potpis na Izjavi i suglasnosti od 1.5.1998. nije potpis odgovorne osobe tužitelja Marka Marčinka, a pečat tužitelja je različit od službenog otiska pečata u dokumentaciji banke. Iz navedenih razloga takova izjava i suglasnost nema pravni učinak na obvezno-pravni odnos između stranaka.

Iz Ugovora o preuzimanju duga od 1.5.1998. kojim je društvo Infrastruktura d.o.o. preuzeo dugovanje nije razvidno da bi sklapanjem predmetnog ugovora prestao važiti ovdje utuženi Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980176 od 1.5.1998.

Navedeni ugovor, prema kojem je preuzimatelj duga Infrastruktura d.o.o., nije proizveo pravne posljedice preuzimanja duga iz razloga jer je ugovor zaključio Ante Jurjević kao jedna od ovlaštenih osoba za zastupanje sa samim sobom, što je protivno odredbi čl. 41. st. 3. u vezi čl. 49. Zakona o trgovačkim društvima, slijedom čega je navedeni ugovor ništav. Nadalje, pravomoćnom presudom br. P-749/13 u točki II.8. izreke odbačena je tužba Ante Jurjevića, Roberta Jurjevića, Dragana Jurjevića, Damira Jurjevića, Fane Mičića, Radoslava Kulušića i Đure Župana radi utvrđenja da je na dan 1.5.1998. prije zaključenja ugovora o preuzimanju duga od 1.5.1998. između Infrastrukture d.o.o., tuženika Glumina banke d.d. i 1.tužitelja Ante Jurjevića radi preuzimanja duga u iznosu od 7.245.928,19 DEM te prije zaključenja ugovora o kreditu br. IK 980554 zaključenog između Glumina banke d.d. i Infrastrukture d.o.o. dana 1.5.1998. a nakon raskida ugovora

o priznanju duga i kreditu br. 980209 koji je raskid realiziran između Radoslav Kulušić kao dužnika, Glumina banke d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao jamca platca dana 1.5.1998. uz prethodnu suglasnost tuženika Glumina banke d.d. s pravnim učinkom prema tuženiku Glumina banci d.d. u stečaju raskinut i Ugovor o preuzimanju duga zaključen između Radoslava Kulušića kao preuzimatelju duga, Ante Jurjevića kao dužnika i Glumina banke d.d. kao vjerovnika koji je bio zaključen ranije istoga dana. Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980172 od 1.5.1998. sklopljen između Glumina banke d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao dužnika raskinut, te Ugovor o preuzimanju duga zaključen između Radoslava Kulušića kao preuzimatelja duga, Ante Jurjevića kao dužnika i Glumina banke d.d. kao vjerovnika dana 1.5.1998. i Ugovora o priznanju duga i kreditu br. 980209 zaključen između Radoslava Kulušića kao dužnika, Glumina banke d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao jamca platca dana 1.5.1998.

Dakle, pravomoćno je utvrđeno da navedeni ugovori nisu raskinuti te da tužitelj i tuženici nemaju jedan spram drugoga nikakvih obveza koje proistječu iz tih ugovora, dok je ugovor o preuzimanju duga zaključen između Glumina banke d.d. kao vjerovnika, Ante Jurjevića kao dužnika i Infrastruktura d.o.o. kao preuzimatelja duga ništetan sukladno odredbi čl. 41. st. 3. u vezi čl. 49. ZTD-a.

Tužitelj je u stečajnom postupku nad Infrastruktura d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 303.859.622,26 kn u drugom isplatnom redu koja je osporena, te je pokrenuta parnica koja je pravomoćno okončana sudskom nagodbom u predmetu br. P-117/02 od 2.4.2004., a koja se odnosi na dugovanje prema Ugovoru o kratkoročnom kreditu br. IK 980554 od 1.5.1998. i Ugovora o preuzimanju duga. Iz navedenog proizlazi da tužitelj nije u stečajnom postupku prijavio tražbinu po osnovi ugovora o kratkoročnom kreditu koji je predmet ove parnice i ugovora o preuzimanju duga.

Izjavom i suglasnošću od 1.5.1998. Glumina banke navedeno je da banka nema nikakvih potraživanja od Radoslava Kulušića po Ugovoru br. 980209, od Župan Đure po Ugovoru br. 980177, od Damira Jurjevića po Ugovoru br. 980173, od Dragana Jurjevića po Ugovoru br. 980174, od Bašić Josipa po Ugovoru br. 980210, od Jurjević Roberta po Ugovoru br. 98017 te od Mičić Frane po Ugovoru br. 980176, te je suglasna da se sva dugovanja za navedene osobe otpišu u poslovnim knjigama banke, a navedeni iznosi po ugovorima će se usuglasiti sa Zadar commercom i Infrastruktorom po konačnom obračunu i po izvršenoj reviziji te će iznose ukoliko se pokaže razlika u dužničko-vjerovničkim odnosima banke snositi Zadar commerce i Infrastruktura. Navedena izjava bila je predmetom grafološkog vještačenja u predmetu P-3576/04 u kojem je utvrđeno da potpis na izjavi i suglasnosti od 1.5.1998. nije potpis odgovorne osobe tužitelja Marka Marčinka, a pečat tužitelja je različit od službenog otiska pečata u dokumentaciji banke. Iz navedenih razloga takova izjava i suglasnost nema pravni učinak na obvezno-pravni odnos između stranaka.

Iz Ugovora o preuzimanju duga od 1.5.1998. kojim je društvo Infrastruktura d.o.o. preuzeo dugovanje nije razvidno da bi sklapanjem predmetnog ugovora prestao važiti ovdje utuženi Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980176 od 1.5.1998.

Navedeni ugovor prema kojem je preuzimatelj duga Infrastruktura d.o.o. nije proizveo pravne posljedice preuzimanja duga iz razloga jer je ugovor zaključio Ante Jurjević kao jedna od ovlaštenih osoba za zastupanje sa samim sobom, što je protivno odredbi čl. 41. st. 3. u vezi čl. 49. Zakona o trgovačkim društvima, slijedom čega je navedeni ugovor ništav. Nadalje, pravomoćnom presudom br. P-749/13 u točki II.8. izreke

odbačena je tužba Ante Jurjevića, Roberta Jurjevića, Dragana Jurjevića, Damira Jurjevića, Fane Mičića, Radoslava Kulušića i Đure Župana radi utvrđenja da je na dan 1.5.1998. prije zaključenja ugovora o preuzimanju duga od 1.5.1998. između Infrastrukture d.o.o., tuženika Glumina banke d.d. i 1.tužitelja Ante Jurjevića radi preuzimanja duga u iznosu od 7.245.928,19 DEM te prije zaključenja ugovora o kreditu br. IK 980554 zaključenog između Glumina banke d.d. i Infrastrukture d.o.o. dana 1.5.1998. a nakon raskida ugovora o priznanju duga i kreditu br. 980176 koji je raskid realiziran između Frane Mičića kao dužnika, Glumina banke d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao jamca platca dana 1.5.1998. uz prethodnu suglasnost tuženika Glumina banke d.d. s pravnim učinkom prema tuženiku Glumina banci d.d. u stečaju raskinut i Ugovor o preuzimanju duga zaključen između Frane Mičića kao preuzimatelju duga, Ante Jurjevića kao dužnika i Glumina banke d.d. kao vjerovnika koji je bio zaključen ranije istoga dana. Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je Ugovor o priznanju duga i kreditu br. 980172 od 1.5.1998. sklopljen između Glumina banke d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao dužnika raskinut, te Ugovor o preuzimanju duga zaključen između Frane Mičića kao preuzimatelja duga, Ante Jurjevića kao dužnika i Glumina banke d.d. kao vjerovnika dana 1.5.1998. i Ugovora o priznanju duga i kreditu br. 980176 zaključen između Frane Mičića kao dužnika, Glumina banke d.d. kao vjerovnika i Ante Jurjevića kao jamca platca dana 1.5.1998.

Dakle, pravomoćno je utvrđeno da navedeni ugovori nisu raskinuti te da tužitelj i tuženici nemaju jedan spram drugoga nikakvih obveza koje proistječu iz tih ugovora, dok je ugovor o preuzimanju duga zaključen između Glumina banke d.d. kao vjerovnika, Ante Jurjevića kao dužnika i Infrastruktura d.o.o. kao preuzimatelja duga ništetan sukladno uvodno citiranoj odredbi čl. 41. st. 3. u vezi čl. 49. ZTD-a.

Slijedom tako utvrđenog činjeničnog stanja valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

Tuženicima je dosuđen trošak temeljem čl. 155. i 154. ZPP-u za sastav odgovora na tužbu 1.tuženika od 27.10.2004. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 15.4.2005. u iznosu od 28.970,00 kn, pristup na ročište od 21.4.2005. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 7.4.206. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav odgovora na tužbu 2.tuženika od 11.4.2006. u iznosu od 28.970,00 kn, pristup na ročište od 12.4.2006. u iznosu od 28.970,00 kn, pristup na ročište od 31.5.2006. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 24.6.2008. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 18.9.2009. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 16.10.2009. u iznosu od 28.970,00 kn, sastava podneska od 17.11.2009. u iznosu od 500,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 18.10.2011. u iznosu od 28.970,00 kn, pristup na ročište od 6.3.2018. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav podneska od 8.3.2018. u iznosu od 500,00 kn, pristup na ročište od 8.5.2018. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav podneska od 22.5.2018. u iznosu od 500,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 24.10.2018. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 16.4.2019. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 6.5.2019. u iznosu od 28.970,00 kn, pristup na ročište od 6.5.2019. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 10.7.2019. u iznosu od 28.970,00 kn, sastav obrazloženog podneska od 22.1.2020. u iznosu od 28.970,00 kn, pristup na ročište od 18.2.2020. u iznosu od 28.970,00 kn, uvećanje za zastupanje više osoba 58.140,00 kn, PDV-e u iznosu od 159.885,00 kn, trošak

financijskog vještačenja u iznosu od 3.000,00 kn, trošak pristupa svjedoka Marijana Kvakić na ročište od 8.5.2018. u iznosu od 700,00 kn, sveukupno 802.625,00 kn.

Tuženicima nije dosuđen trošak pristupa na ročište za objavu presude jer se navedeni trošak ne smatra neophodnim za vođenje postupka u smislu čl. 155. Zakona o parničnom postupku. Prema čl. 335. Zakona o parničnom postupku, ročište na kojem se presuda objavljuje održat će se neovisno o tome jesu li stranke o njemu uredno obaviještene odnosno jesu li pristupile na to ročište.

Visina nagrade za rad odvjetnika obračunata je sukladno odredbama Tbr. 7, Tbr. 9 i Tbr. 48 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a porez na dodanu vrijednost prema Zakonu o porezu na dodanu vrijednost.

Slijedom obrazloženog, sud je odlučio kao u izreci.

U Zagrebu 25. lipnja 2020.

S U D A C:
JASENKA RUNDEK

Dokument je elektronički potpisan:
JASENKA RUNDEK

Vrijeme potpisivanja:
25-06-2020
14:25:42

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D485233373338383138383737 32
L=ZAGREB
S=RUNDEK
G=JASENKA
CN=JASENKA RUNDEK

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu pismeno u dovoljnom broju primjerka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. tužitelju po odvjetniku uz nalog za presudu 5.000,00 kn
2. 1.i2.tuženiku po odvjetniku

Broj zapisa: **17897-154de**

Kontrolni broj: **09350-44145-56142**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASENKA RUNDEK, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Zlatko Mičin**, **odvjetnik**, dana **25.06.2020.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **P-2599/2017**:

- odluka/dopis vrste **Presuda** i oznake **P-2599/2017-47** od **25.06.2020.**

Potvrđuje se da je primatelj dana **26.06.2020.** preuzeo navedena pismena.